

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

8. ARGANG

1. FEBRUAR 1936

NUMMER 3.

Hilsen fra Kina.

Brev fra Dørum og Karlson

Kjære venner og Misjons-Røstens lese! Fred fra Gud!

Vil først takke for Misjons-Røsten som kommer til oss her ute med hilsen fra misjonærer og venner som er spredt langt fra hverandre. Takk også for vinterheftet. Vi har fått tilsendt flere julehefter og det er hyggelig når man har en liten stund å få lese de forskjellige fortellinger fra livet.

Ja nu er julen over. Det er jo ikke så at vi fester oss så meget ved de forskjellige dage, men litt ekstra blir det dog allikevel også herute. Vi synes om å gjøre det litt hyggelig for våre medarbeidere, så vi hadde et lite festmåltid for dem en aften og hygget oss sammen med dem, idet vi sang og vidnet om hvor godt Gud hadde gjort det for oss. En av brodrene fortalte om hvorledes han som ung gutt hadde det trangt og fattig. Hans far røkte opium og det er en av de forferdeligste laster. Så ved deres nytårsheft, da enhver herute søker å lave istand mat så de har for flere dager, da hadde de i hans hjem bare litt gul gryn. Ikke kunde han låne og ingen gav ham noe, så da var det tungt for ham. Siden han kom til troen på Jesus har Gud rikelig velsignet, så ingen i hans hjem lider nød og han selv har mere enn han behøver. Ja, så vidnet han og vi gledet oss over hvorledes Herren kan forandre alt og gjøre det godt for oss. De hadde på forhånd fått hver sin pakke og det var de også glade over.

Det er så morsomt å gi en liten ting. Vi vet selv hvor det gleder oss å få motta en gave. Våre kjære venner Fjelds i Pai Hsiang hadde fått en pakke hjem mefra Norge og tenk, de deler med oss. Så her en dag kommer det en pakke fra dem. De kunde vel behøve sine ting; men de vilde også glede oss. Gud velsigne dem for det.

Juleaften var det samlet en mengde mennesker her. Vi hadde først møte og derefter plasserte de sig ute i gården for å innta sitt fellesmåltid. De legger isammen litt penger og så kokes maten her på stasjonen. Alle spiser da med god appetitt og siden går de fleste hjem, en del stanser da de vil overvære møtet om kvelden. Det var vidnemote og mange stod op og fortalte hvordan Gud hadde hjulpet.

Over nyttår har vi tenkt å ha en bespisning for fattige stakler. Det er mange som sulter og fryser ihjel. Det har vært ganske kaldt og mange har ikke annet enn noe tynt fillette tøy og når de også er sulne så er det lett å bukke under.

Ellers har det vært en ualmindelig god høst, riktig deilig vær, så det har vært godt for arbeidet ute i byene.

Vi er så takknemlige så lenge som det er fredfullt på våre trakter så vi uforstyrret kan gå ut. Dere har vel lest om hvor urolig det er blitt i Nord China. Ingen vet jo hvor dette bærer hen. Studentene demonstrer og vil agitere veldig mot Japan. Håper det ikke må utbryte krig, eller at de røde skal komme til makten, for da blir det umulig å forkynne evangeliet for oss utlendinger. O, at Herren må holde dette uover borte, så evangeliet må lyde her til mange sjelers frelse.

Har i det siste ønsket så at vi skulde ha penger så vi kunde kjøpe et litet sted som de troende kunne ha som samlingssted for sine møter, ifall tiden skulde komme at vi måtte forlate her. Den plass vi har er jo bare leiet, så om vi måtte gå, så har de jo ingen plass. Herren vet om våre ønsker og han ser fremtiden.

Kjære venner bed meget for China i denne tid, at alt må falle ut til det beste. Bed for de kjære troende, at de må bli sterke i

Herren og hans veldige kraft. — I dag er en av evangelistene til møte på utposten, to av dem er til en landsby og ber til Gud for en mann som er plaget av djevelen.

Vi har to syke kvinner her på stasjonen som vi ber for og håper Herren skal røre ved dem til sitt navns ære.

Ja, så er det snart slutt også på dette år.

Hvad mon neste år vil bringe i sitt skjød? Kan hende vi i det nye år skal møtes med vår brudgom i sky. Vil da få ønske alle misjonsvenner et rikt velsignet nytt år. Med ønske om å bli innsluttet i eders forbønner.

Eders i Herren.

Margrete Dørum og
Hilma Karlson.

Eksempels makt.

I en by i Connecticut (Nord-Amerika) pleide man i en menighet hver onsdag aften å ha bønnemote i kirken. Men likegyldighet og kulde hadde sneket sig inn blandt deltagerne; færre og færre kom, og møtene måtte innstilles. Men en eldre, from kvinne vilde ikke finne sig deri; hun kom — om ellers ingen. Hun bad, og hun sang. På hjemveien blev hun spurt hvor hun hadde vært. «På bønnemote», var svaret. «På bønnemote? Vi trodde de var opphørt. Var der noen?» — «Ja», svarte den gamle. «Gud var der, jeg var der, jeg hadde en riktig god stund der, og neste onsdag aften går jeg dit igjen.» — Dette blev almindelig beklagt, og noen hver av menighetens lemmer følte sig beskjemet. Neste onsdag aften var kirken full, bønnemotene fortsatte og blev til stor velsignelse.

Kirken uten bønn.

Gipsy Smith har i en av sine siste taler uttalt omtrent følgende: «En kirke som man ikke ber i, er en kald kirke. Den er ingen kirke. Den er bare en kirkelignende frysemaskine.»

Argentina for Kristus.

Brev fra Berger N. Johnsen

Guds fred og nåde bli dere alle til del i Jesus Kristus så det må være en flod av Herrens herlighet hos dere av Jesu fylde.

Kan glede dere med at Jesus gir oss herlig seier. Vi er kommet langt med byggingen og det er jo også godt, for vi har nu et sted å samles, som er blitt meget større og bedre enn fra først av tenkt. Det er masser av indianere — mest unge — som ønsker å komme sammen for å opplæres i Guds ord så vi trenger plass.

Må Gud utta mange av dem til å gå ut blandt sitt eget folk med evangeliets herlige budskap, budskapet om fred. Gud har gitt oss åpne døre nu som aldri før. Det er en stor bevegelse blandt folket her. Det ser ut som det blir sant for Argentina at «en nasjon blir født på en dags». For snart tre år siden hadde vi jo en opplevelse som nesten var som et fantastisk eventyr i evangeliets banebrytende arbeide her. Vi hadde et møte med fire stammer og deres konger og høvdinger. Disse fire stammer taler hvert sitt sprog og både folket og høvdingene tok imot oss som sendebud fra åndens fader. Det var en opplevelse så underbar, at det er umulig å fortelle det. Nu har overhovdingen for Toba-stammen også kommet hit, sammen med flere høvdinger og de lytter til ordet om Guds frelse. De sier: «Vi er kommet for å lære hvordan vi skal bli istand til å komme løs fra tobakk, kokain, sprit og alle slags laster. Vi vil renses fra disse ting og tjene Guds». Dere kan tenke hvor glade vi er over å høre slike uttalelser når det nesten alltid er slik, at hedningene vil nok tjene Gud, men de vil samtidig beholde sine laster og leve i synd. Her er det nu de motsatte. De har grepet an på den rette måten.

Nettopp nu satt her noen og vilde vite mere om vår lære. Jeg sa til dem: «Vi har ikke penger, ikke gods, eller noe slikt. Vi forteller bare om Jesus — om Gud — og har ingen ting å gi». Da svare de: «Kom, kom, kom. Vi vil gi får, gjeter, høns og mais til å spise. Bare dere vil komme». De strøk sig over armer, ben og kropp og sa: «Vi vil bli rene». Ja, det er underbart, og man må spørge sig selv om det er virkelig at den tiden er kommet som Gud viste mig i 1908. 25 år har gått i slit og møie, men lønnen er overveldende.

Indianerne synes å stå åpne for evangeliet overalt. «Vi vil være brodere», sa disse høvdinger. Ja, alle må få høre og vi vil være brodere med alle disse smudsige indianere. Vi vil ikke si venner, vi vil si brodere. Rødhuden og krigsmannen forsvinner når åndens far blåser på dem og vi blir et i ham. Jeg har undret på om ikke disse er rester av Israel som skal høstes inn. Det er så underlig å se en slik inngripen av Gud. Hjelp oss i bønn med å utnytte denne anledning. Jeg må nu avsted enda det er vanskelig.

Chaco*) er med rette kalt «det grønne helvete» og man får nok prøve meget der, men der må brytes vei og det føles som noget står på.

Vi trenger hjelp på alle måter, men en ting trenger frem for alt og det er underhold til innfødte evangelister. Det blir så mange krav og så meget som må presses på, men jeg tør ikke lengere holde igjen. I Jehovas navn og i åndens kraft, må jeg gå på, for det er alene sjele for Jesus jeg er ute efter. Gud står med og hans ord er sant. Det er Guds ånd som virker begjær hos folket.

Broderhilsen
Berger N. Johnsen.

*) Chaco er et indiansk territorium med 81842 innb. Flateinnholdet er 136594 km². Det er visstnok ingen evangelisk virksomhet der. Red.

Radioen

finner mer og mer inngang i Kina. Misjonen tar den også i bruk. Hver dag sendes evangeliet ut gjennom radioen i det kinesiske sprog.

Vekkelse

er brutt ut i den engelske baptistmisjon i Shensi, Kina. Over 1000 mennesker har gitt sig over til Gud i den senere tid. Søndagsaftensmøtene er lokalene aldeles

overfylt. — Vekkelsen har også trengt inn i fengselene og mange av fangene er blitt frelste.

Etiopias konge

Haile Selassie interesse for misjonen har kommet for dagen ved flere anledninger. To ganger har han skjenket misjonen pengebøler på 50,000 kr.

Lang tjeneste.

En merkelig misjonsveteran ankom for kort tid siden til den svenske fosterjord. Det er misjonslegen Carl Nystrom som i 40 år uavbrutt har virket i Afrika — nærmere bestemt i italiensk Eritrea og i Abyssinia. Som regel pleier misjonærene å være 6 år derute mellom feriene, men

Nystrom har altså ikke betrådt sitt hjemlands jord siden 1896. — De siste 2 årene har han vært pensjonert og opholdt sig i Abyssinia, men da krigens skyer mer og mer truet med å formørke himmelen dernede, besluttet han sig til å vende tilbake til sitt gamle fosterland.

Kamp mot misjonen i Palestina.

I Jaffa og Tel Aviv er det truffet forholdsregler til å bekjempe misjonærenes virksomhet. Der har vært sterk opphisselse over at noen jødiske barn i alderen 7—14 år får undervisning i misjonsinstituttene i Betlehem og Tiberias.

Dess mere behøver de kristne misjonærer i Palestina vår forbønn og hjelp.

I Korea

driver «The United Church of Canada» et utmerket arbeide. Arbeidet er nu for det meste båret av innfødte både hvad midler og arbeide angår. De underholder selv sine evangelister og prester.

Filadelfiaforsamlingen i Stockholm.

Menigheten har nu over 5000 medlemmer, ca. 130 evangelister virker på forskjellige steder i Sverige og 36 misjonærer i 9 land. (Av disse underholder forsamlingen helt 24, de andre delvis). De utfører en veldig virksomhet blandt fattige og syke. På forsamlingens hvilehjem har 11 gamle, som tilhører menighe-

ten, hatt sitt hjem i året som gikk.

På «Arken», en båt som er innredet til sove- og spisestue for hjemløse, har 10,000 fått fritt losji og mat.

Ikke så få enda.

Det skal være 15,050,000 jøder i verden.

To misjonsstasjoner er blitt plyndret

på Det norske misjonsseleksjons felt i Hunan, Kina. Også et svekkeshus er ødelagt. Misjonærene kom sig unda i siste liten. Kommunistene går alltid først til misjonsstasjonene og gjør jøkt på utlendningene. Man frykter nye overfall, for den røde hær vokser.

MISJONS-ROSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen. Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Rosten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: 1 løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjonsbilen til Berger Johnsen.

Den første som sendte inn sitt bidrag til Berger N. Johnsen's bil, som vi skrev om i forrige nummer, var gamle søster Breien, Moss. Siden har et par til sendt sine bidrag.

Hvis det skal bli nok til en bil må vi sette større fart på det og få beløpene til å komme forttere. Skulde det bli for lite til bil har jo br. Johnsen bruk for det til arbeidet ellers. Han trenger penger til lokalbygg m. m.

Skal ikke misjonsvenner nu gi ham denne opmuntring etter 25 års opofrende arbeide på misjonsfeltet?

Små og store bidrag mottas med takk og vil bli kvittert for eftersom de inkommer.

Innkommene:
Str. Breien, Moss kr. 5.00
Str. og .br. på Moss » 5.00
Herrons tiende fra ube-
nevnt ved Sander » 20.00
Misjons-Røsten » 5.00

Tilsammen kr. 35.00

Vi er takknemlig for stoff til bladet fra de forskjellige steder, men skriv kort. Et brevkort kan ofte klare sig. Om ikke skrivekyndigheten er førsteklases så rettes det av redaksjonen, men la det være god plass mellom linjene, ellers må det ofte skrives helt om. Skriv bare på den ene side av arket.

Syke og fattige vil også gjerne lese om Guds verk. Send dem «Misjons-Rosten».

Rakel Edvardsen

fra Kongsberg reiste tilbake til India 27. januar. Avskjedsfest på Kongsberg søndag 19.

I Trondheim

har de to pinsemenigheter der sluttet sig sammen.

Dagnar Engstrom

og Stepen kom til India (Kopda) 23. oktober og reiste derfra til Banda.

Husk bladmisjonen.

Ved å lese et evangelisk blad er mange blitt interessert og begynt å tenke over de åndelige ting. Dette kan ofte resultere i at de overgir sig til Gud og blir frelste.

Vi sender Misjons-Rosten fritt til flere syke og gamle. Noen av våre venner betaler også for enkelte abonnenter som de selv ønsker skal ha det. Mange flere tilskriver oss om å få det, men hvis

det skal bli flere friabonnenter må vi få hjelp til det.

65 år.

Den kjente predikant og sekretær i Kinamisjonsforbundet Ludvig Hope fylte 65 år den 17. januar.

Et godt råd.

En menighet skrev engang til Spurgeon og bad ham sende dem en predikant, «som kunde fylle kirken.» — «En så stor predikant har jeg ikke.» fikk de til svar. Da de så skrev igjen og forklarte ham, hvad de mente med det de hadde skrevet første gang, svarte Spurgeon: «Fyll kirken, det skal dere gjøre selv, men til predikant trenger dere kun en mann som kan fylle prekestolen.»

Forsøk å tegne en ny abonnent på «Misjons-Rosten».

FRA LESEKRETSEN

Kjære Misjons-Rosten.

Du kommer og forteller om hvilke store ting Herren gjør blandt de stakkars hedninger. Han åpner deres øine og det er så herlig å lese at de kommer og bøier sig for Gud! Ja, heretter er tiden kort så jeg vil be dig som kjenner at Gud arbeider på ditt hjerte: Stå ham ikke imot, men bii dig for ham og gi ham ditt hjerte, så vil du bli lykkelig for tid og evighet. — Jesus kommer snart. Han er meget nær. Må Gud få opvekke sitt folk så det blir mere varme og liv. Jeg frykter at mange er lik de 5 jomfruer som ikke hadde olje på sine lamper — de blir ikke med.

Må Gud finne oss våkne når han kommer. Det står: «Salige er de som forventer ham, de skal bli med».

Fra en søster.

Hjertelig takk for «Rosten». Den har bragt oss meget godt i 1935. Håper at den må fortsette sin velsignede gjerning å være et bindeledd mellom misjonærene og oss her hjemme som «passer tøiet». «Rosten» er et blad som jeg kan anbefale til alle. Den vekker også interesse for misjonens store sak.

Hjertelig hilsen med Apgj. 1, 8, Hilsen O. R. S.

Misjons-Rosten!

Et velsignet nytt år ønsker redaktør og medarbeidere. Takk for «Rosten!» Den er ofte Guds røst til mig, og jeg håper den er det til mange av leserne. En hjertelig takk til br. Lind som ordnet så jeg fikk bladet. Sender en liten skjerv til Berger Johnsen bil. Moss, 17 januar 1936.

Hjertelig hilsen Str. Breien.

Sender kontingenten for 1936. Mange takk for bladet. Håper det blir likeså godt i 36 som i 35.

Et velsignet nytt år ønskes alle venner og lesere av bladet.

A. W. pr. Larvik.

— Vit, at det å tjene Gud ikke er annet enn å tjene din neste og vise kjærlighet. Hjelp hvor du kan legemlig og åndelig. Det er den rette gudstjeneste, sier Luther.

Herren er min hyrde.

Ovenstående ord kom så deilig til mig just ved årskiftet og blev mig til megen glede. Tenk nu er også 1935 runnet ut i det uendelige dyp av fortid.

Aret som svant bød på mange vanskeligheter. Nu kan vi dog se tilbake også på dette med takk til Gud. Alle våre spørsmål ved årets begynnelse har Gud i sin nåde besvart med sin uforanderlige trofasthet, så vi nu er rikere, ikke på gods eller gull, men på erfaringer, opplevelser av Guds trofasthet.

1936 er politisk sett, gått inn under stridens tegn og tunge stormskyer hviler over verden. Guds folk har dog fremdeles det «blodbestenkte merke. Seiersmerket Jesus blod er fremdeles like klart for alle som tror. Søsken, blir veien i dette år lang og besværlig, skal vi dog seire om vi blott blir i ham og lar oss lede av hyrden.

Han kjenner veien som ennu er ubetrukket av oss, la oss derfor følge ham og seiren er sikker. Lov og takk!

For tiden er jeg i Göteborg. Det gledet mig meget å få hilse på disse kjære søskende. Enda mere gledet det mig å merke den kjærlighet som slo mig imøte og så fra disse venner i Kungsgatan

22. — Hvor underlig. Frelseren i Jesus kjenner ingen nasjonalitet, alle uansett farve eller nasjon blir et i ham.

En god ånd hersker på møtene, og Herren taler til folket. Vennerne her har vært skånet i lang tid for indre rivninger. Derfor går menigheten god tid imøte. Det svundne år var forholdsvis godt også for Nord-Norge. Vi fikk ved Herrens nåde se frukt av arbeidet. Herfra reiser jeg, om jeg lever og Herren vil, etter til Drammen og har så tenkt, om Herren stadfester det for oss, ganske straks å påbegynne turen til Finnmark igjen.

Så takk da alle venner som har bedt for oss og på annen måte støttet oss bi. Vi takker Gud for eder alle, så ofte vi kommer eder ihu i våre bønner.

Ta oss fremdeles med. Bed for Finnmark! Dørene i Nord-Norge er åpne som aldri før og vi ber Herren om å sende flere vidner oppover.

Hvem er villig å si: Herre her er jeg, send mig!

Hjertelig hilsen til vennene på de forskjellige steder som kjenner mig.

Eders i Jesus forbundne

Oskar Gamst.

Til de frie venner.

Br. Ottesen har nylig gjennom «Det gode Budskap» appellert til de frie venner — om hjelp til nytt lokale i Stavanger og saken var anbefalt av Kleppe, Hed'n og Nordqvelle.

Dessverre er visst anmodningen oversett av de fleste.

Da jeg litt for jul var i Stavanger blev jeg satt grundig inn i forholdet og slutter mig til de øvrige i et enstemmig vitnesbyrd om at der er virkelig behov for nytt lokale. Det gamle lokale er dårlig og skremmer folk med veik helse bort fra møtene. Ikke alle er like følsomme, men når det trekker fra alle kanter, over og under, da er det lite hyggelig. Hertil er det meget usanitært og ofte forlitte.

I Lidålstg. 6, hvor det gamle lokalet står har vennene en verdifull tomt med bare et par tusen kroners gjeld på.

Efter tegningen å domme vil bygningen bli både tidsmessig og praktisk utnyttet. Der blir ved siden av det nødvendige lokaler en leilighet til bortleie. Det beregnes å koste omkring 28000 kroner.

Det er særlig til starten der trenges hjelp. Senere får de lån, og når huset først er ferdig blir det ikke så tungt å holde på grunn av den faste inntekt.

Da br. Ottesen bad mig hjelpe til med innsamlingen var jeg først uvillig på grunn av at jeg ikke visste hvordan saken skulde gripes an; men så dukket følgende plan op for mig og dersom leserne vil være med på den, skal det gå glimrende.

Det er altså penge det gjelder, og nu vil jeg be hver bror og søster i forskjellige avdelinger om å sende hver sine 5 kroner.

1. Forstandere, evangelister og predikantar.

2. Elstebrodre, menighetstjenere og kasserere.

3. Sangere og musikere.

4. Spndagsskolepersonalet.

5. Forsamlingen (de øvrige troende, som ikke kommer inn under ovenfornevnte bestillingen).

Innsamlingen tenkes ikke gjennomført ved offentlige kollekturer. Den ledende, eller en i hver gruppe kan innkassere pengene innen sin gruppe ad privat vei og sende det under et for å spare porto. De som beklær mer enn en av nevnte stillinger får gi under den gruppe de selv vil.

Hver gruppe får oppgitt en tidsperiode på 2 uker til å ordne sig med avsendelsen av pengene og så kommer kvitteringen i bladet. Gi opp hvilke gruppe det er fra.

De venner som av en eller annen grunn ikke har anledning å være med i noen forsamling bedes også om å sende sin 5 krone. Alle bladets lesere må være med hvor de så enn befinner sig.

Her må ikke tales om, eller tenkes, at en ikke kan! Om det er ladri så vanskelig å avstå kr. 5 så appelleres her til offerveien. Er det nødvendig får vi fornekte oss selv. Vi tar noen dage grot til middag istedetfor stek, eller noe som koster mer. Ja vi kan en dag undvære et måltid mat nu og da for å kunne støtte en god sak med det vi sparer. Noen har både råd og hjertelig. De kan selvfølgelig gi mer. Oppover settes ingen grenser, bare nedover.

Nu skal altså de predikende gå i spissen med sin gave. Dersom tidsperiode er fra 15. februar til 1. mars.

La oss nu se om det kan bli sendt så hurtig at det blad som trykkes 1. mars kan få kvitteringen?

Send til O. Ottesen, Trafikkgt. 9, Stavanger.

Når Gud fyller

Til Moody kom det en dag, ung pike og sa: «Jeg synes det er merkelig at Gud aldri sender noen til mig som jeg kan føre til Kristus. Jeg forsøker ofte med dem som sitter ved den av mig på benkene i møtene, men det lykkes aldri for mig å føre noen til Jesus på hvilken måte jeg enn forsøker».

Moody så på henne en stund og så sa han: «Gud sender aldri en tørstig sjel til en tom brønn!»

Meget fornærmet over dette svar gikk piken hjem og tenkte: «Skulde vel jeg være en tom brønn!»

Efter å ha fundert en stund på disse ord bøide hun sig for Gud og bad at han vilde fylle hennes tomme brønn. Og utpå morgenen den blev hun fylt av den Hellig And. — Da hun skulde til sitt arbeid, måtte hun ta undergrunnsbanen dit. Hun satte seg da for å vente på toget og prikk Gud for at han hadde fylt de tomme brønn. Da kom det en fornem dame, som straks la merke til den unge pike. «Hvad kommer det av å De ser så glad og lykkelig ut? Jeg kommer nu fra et stort selskap, og hele utstyret, drakt, sko o. s. v. har kostet flere hundre dollars, og likevel har jeg ikke hatt det minste morsom. Jeg har ikke noen ting å være lykkelig over. Min bil gikk istykker, og derfor sitter jeg nu her jeg synes allting er så trist. Og De synes å være fattig, og er dog så lykkelig! Hvad kommer det av?»

«Å, Gud har inatt fylt en tom brønn», svarte piken. Og så fortalte hun hvad Gud hadde gjort for henne. «Og hvis De vil, så kan De bli like lykkelig».

«Ja, om De tror at jeg kan bli det, så la oss forsøke å bli på samme måte som De gjorde inatt!»

Og der på venteværelset knelt de ned side om side. Gud hørte deres bønn og damen fikk oppleve frelsen.

Nu kom toget, og deres veie skiltes, hver av dem gikk lykkelig på sitt tog. I kupeen var det trangt, så piken satt inneklemt mellom to andre. I den samme kupé satt, blandt andre en gammel mann og betraktet denne pike.

«De ser så lykkelig ut», sa de gamle, «den som kunde være så glad som Dem! De har vist hverken sorger eller bekymringer».

«Nei», svarte piken, «Gud har fylt min tomme brønn og da blir jeg så lykkelig. Og om De er villig til å la Dem fylle, så kan Gud gjøre det også med Dem».

Samtalen fortsatte en stund til men det endte med at Gud gikk av med seiren. De bøide sine knær i den trange kupéen uten å bli sig om medpassasjerene, og de gamle mann fikk et møte med Gud.

Hvor lykkelig hun var da hun kom til sitt arbeide! Allerede kl. 8 om morgenen hadde hun fått føre to sjeler til Jesus. Den fylte brønn hadde strømmet over.

La oss takke Gud for denne anledning til å rekke vennene i Stavanger en hjelpende hånd så billig en pris.

Math. Støve

SPR
Nytt
Den frie
Herre
mange
ute. Bå
latt sig
Vi har
og Her
blandt
hatt
år, men
nu har
ge et
kens fo
gods. De
Herren
og fors
lagt ver
ne arbe
streng
skal jo
ne er j
Vil derf
som har
så å h
eftersom
for sjel
Må G
sin tjen
igjen. F
ver. Gav
rerer fo
Hulda S
Fra Sve
meldes
søknin
større
tiden «
opviser
dom som
men vir
Fra Sar
I Sarp
Frelses
Baptiste
lesnoter
mange
har over
På re
Kjære n
Vi an
desembe
god reis
«Georgi
rimelig
var mar
set vær
Soste
kjørte
selige
stykke
Det v
de troe
etter en
også a
er den
Vi ha
deltatt
trofast
åpne h
Herren
dem so
Vi ku
A. leng
ver oss
som m
å reise
direkte
dagsre
le selle
mer til

Fra det urolige Kina.

I denne tid er byen Yung Ning intakt av en rovebande på ca. 10 tusen soldater. Masser av befolkningen er flyktet til nabobyen Yen Ch'ing. — Det vilde være skrekkinngjagende skulde alt fortelles hvad disse foretar sig. På vår vei til Y. C. red tre rovere forbi oss. To av dem hadde maskingeværer. De vendte sig flere ganger for å se etter oss. En stille fred fylte våre hjerter. Da vi var kommet halvveis møtte vi en broder, med beskjed om at vi måtte betenke hvad var mest fornuftig — å fortsette til Y. C. eller å vende tilbake til Kang Chuang. Ryktene var nådd byen, at i løpet av en eller to dage vilde roverne komme til Yen Ch'ing — dette mentes at der vilde bli et sammenstøt mellom soldatene.

Min mann sa at om vi ville gå til K. C. så kunne han fortsette til Y. C., men det kan vel tenkes at vi ikke syntes om og så fortsatte vi turen med Yen Ch'ing som mål. På veien møtte vi mange flyktninger, gående, ridende og kjørende. Vi la særlig merke til en gammel forfrossen mann. Stakkars folk. Nådd frem til byporten mottok soldatvakten oss vennlig, også ham deroppe på bymuren, som vi på avstand hadde sett, holdt øvelse med sitt maskingevær, så ned på oss og med et smil ønsket oss Ping-An-Fred.

Inne på misjonsstasjonen fant vi alt vel. Vi kom hurtig igang med å få sengetoiet pakket ut. Så bar det avsted til byen (misjonsstasjonen ligger nemlig i den sydlige forstad) først til politimesteren, så til husværtens og så var vi i Østgaten og så på et hus til lokale. Senere gikk vi inn på et vertshus. Det smakte å få varm mat, etter den kolde dag. Alle syntes å være vennlige mot oss og vi kjente at der var gjensidig kjærlighet i hjertene.

Kommet hjem på vårt lille rum fikk vi straks besøk av en kvinne, hvis sønn er kastet i fengsel, sikket for bedrageri. Stakkars mor! Hun bad oss å be og det gjorde vi, utøste vår sorg til ham som hjelper i nøden og preste ham som alltid er villig. Når hun gikk samledes vi til bønn. Først talte min mann litt om fortidens kristne og nevnte også kvekerne, som i stille tillid tjente sin mester, alltid biende og ventende hans veiledning. Hvorledes de fikk kjenne Guds kraft til seier. Der blev bønn etterpå og det i ånd og sandhet.

Neste morgen fikk vi nåde til (likesom de andre år) å gå fra butikk til butikk med litteratur. Alle tok vennlig imot oss og det Guds ord vi fikk nåde å gi dem, til både trost og formaning. — Som for så også nu. En skare fulgte med ettersom vi spredte Guds ord. Flere rakte hånden ut for å få en traktat. En bonde bad om å få et «Jule-evangelie» med sig, thi så kan de derhjemme også få se, sa han. Gud skal velsigne sitt ord som således bringes inn i de forskjellige hjem.

En aften fikk vi besøk av en flokk flyktninger. De har bodd i Y. C. to måneder. Der er lite håp for oss å reise hjem, sa de. Roverne setter ild på husene og røver hvad vi eier. Vårt rum var fullt av kvinner og barn. Min

mann hadde samlet mennene i lokalet. Det blev en god aften. Emmet var: «Helt med Gud og Gud er helt med oss!» Et ord som passer i disse prøvede tider. Vi var også inne i en landsby og besøkte flere hjem. — Hadde bønnemøter i hvert hjem og delte ut Juleevangeliet til dem. Det siste hjem vi var i fortalte de, at de hadde fått bud fra roverne, at om noen dager vilde de bli rovet. Vi stod i gården og bad ned Guds velsignelse over de to gamle. Herren rørte ved hjertestrengene. Tårene trillet ned av den gamle manns ansikt og på hans hvite skjegg. «Jeg stoier på Gud», sa han.

Like for vi forlot Y. C. fikk vi satt op en del store traktatbilleder på forsiden av lokalet (en brer er nemlig så flink til å tegne). Allerede innen de siste var satt op, hadde en flokk samlet sig for å se og lese. De som ikke kan lese kan ved å se billedet forstå meningen. Nu reiser vi til K. C. for vi må også til byen Huai Lai. «Så må de fortelle andre hvad dere har hørt — da er dere med å freiser China». «Aih!» sa de. «På gjensyn da!» sa vi. «På gjensyn!» ropte de. «Glem ikke Jesus!» «Aih!» sa de og så rullet kjerren ut av den gamle stenbelagte port.

Agnes Rasmussen.

Guds ords kraft.
For noen få år siden hendte det i et landdistrikt i Rumenia at en arbeidsmann fikk låne et nytestamente av landsbyprest. Denne som siden var redd for å ha gjort noe galt ved å låne en slik ulært mann få låne testamente, forsøkte siden å få det tilbake, men mannen selv var allerede utenfor prestens rekkevidde for han hadde funnet frem til frelse gjennom Skriftens lære. Hans omvendelse blev fulgt av flere og gjennem dette ene eksemplar av Det nye testamente er det nu vokset frem en gruppe på tredve forsamlinger. Sammenkomstene ledes av rumenske brødre, menn som er dyktige til å predike evangeliet og arbeidet drives etter den rene primitiv kristendoms linjer.

Vårt livs kompass.
«Den helle skrift er innblest av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettelse og til optuktelse i rettferdighet». Dette er i korthet vårt livskompass. — Vil bare sende en hilsen til troende venner som står spørrende om Guds vilje: «Herrens vilje er vår helliggjørelse». Du spør om hvordan du skal opnå dette. Bare ved å adlyde Jesu ord. «Bli i mig». Grenen kan ikke bære frukt av sig selv uten at den blir i vintreet som er Jesus Kristus.

I Scheien.
Mirakler i vår tid.
Vi har noen få eksp. som er returnert fra kommisjonærer av denne bok som er anbefalt av mange. Da vi gjerne vil få bortbestilt disse få eksp. snarest sender vi den portofritt når prisen kr. 1.50 innsendes.

SPREDTE FELTER

Nytt beدهus.

Den frie virksomhet i Larkollen.
Herren har i den siste tid lagt mange sjele til menigheten her ute. Både ungdom og eldre har latt sig døpe efter bibelsens ord. Vi har hatt mange herlige møter og Herren har været midt i blandt oss. Ære til Jesus! Vi har hatt møter i privathuser i flere år, men nu blir de for små. Og nu har vi gått igang med å bygge et nytt beدهus, da Statskirkens folk har erobret vårt forrige. Det er forunderlig hvordan Herren har lagt tilrette med tomt og forskjellig. Herrens sak er lagt vekk på hjertet. Brødre, arbeider gratis og noen av søstrene betaler arbeidene. Men det skal jo ikke så lite til. Materiale er jo dyre og tidene dårlige. Vil derfor henstille til de venner som har interesse for Herrens sak å hjelpe oss med noen gaver ettersom Gud minner. Vi har tro for sjeles frelse.

Må Gud gjøre oss virksomme i sin tjeneste den korte tid som er igjen. Herren elsker en glad giver. Gavene kan sendes til kasserer for vennene i Larkollen. Hulda Sørensen, Larkollen, Moss.

Fra Svelvik
meldes om fortsatt gode møter. søkningen til møtene har vært så stor at de må helt tilbake til den tiden «Karmel» blev bygget for å opvise maken. Det er særlig ungdom som kommer med. Br. Dammens virker der for tiden.

Fra Sarpsborg.
I Sarpsborg har Metodistene, Frelsesarmeen, Misjonshuset, Baptistene og Blå Kors holdt fellesmøter i to uker. Det har vært mange folk på møtene og sjele har overgitt sig til Gud.

På reise til Kina.

Brooklyn, 4. jan. 1936.
Kjære misjonsvenner!
Jeg er verdens lys, den som følger mig, skal ikke vandre i mørket, men ha livslysens lys.
Joh. 8, 12.

Vi ankom til New York den 19. desember 1935 efter en meget god reise på det store dampskip «Georgic». Men det var ganske rimelig at alt gikk så bra, da det var mange som bad for oss. Priuset være Herren for bønnhørelse!
Soster Larsen tok imot oss og kjørte oss i sin bil til hennes koselige hjem på Staten Island et stykke fra Brooklyn.

Det var overmåte gjldt å se de troende kjære søskend igjen efter en så lang tid. Meget er jo også anderledes her, men Jesus er den samme. Halleluja!
Vi har vært på flere møter og deltatt med vidnesbyrd om Guds trofasthet og overalt har vi møtt åpne hjerter for Guds sak. Og Herrens øie ser med velbehag på dem som frykter ham.

Vi kunne trøne å være i U. S. A. lengere tid, men da nøden driver oss ut til China så hurtig som mulig, har vi allerede tenkt å reise herfra Brooklyn 16. jan., direkte til Seattle. Det tar oss 4 dagersreiser med toget. Fra Seattle seiler vi 14. februar og ankommer til Kobe, Japan 29., derfra

til Tientsin, China og vil bli der til den 4. mars.
Jo vi gleder oss usigelig. Ønsker eder alle et med hjertelig velsignet nytt år med hjertelig takk for all eders godhet mot oss og vår misjon.

Takk at i hjelp oss å komme ut. Eder arbeide er ikke unyttig i Herren. Bed fremdeles for oss. Eders i Kristus søster Inger og Christofa.

90 år.
Onsdag den 5. februar fyller Sigrid-Anne Johansen her på stedet 90 år.

En gripes av vemod ved tanken på at så er tilfelle. — Helt naturlig må man jo regne med, at arbeidsdagen heretter ikke kan bli så lang. —

Imidlertid vil vi så nødig slippe denne tanke inn på oss — men holde den på frastand lengst mulig. — Saken er nemlig den, at vi har lært å elske vår søster. Der er nemlig en ypperlig ånd i henne.

Alltid glad, alltid lykkelig.

I arbeidet for Herrens sak, går hun frem med ungdommens varme og iver.

I de snart 60 år hun har levet med sin Gud, og tjent de hellige, — det har hun nemlig som få, — så har hun ikke gått sig trett — Det er rimelig at hun i dette sitt

lange og av tjenester rike liv, har hatt mange skuffelser av de som Guds barn vilde være. Men skuffelser og sorger har ikke kunnet knekke hennes mot og tro på Gud. Men efter hver opplevelse i så måte har hun gått frem med ennu større mot og hengivelse.

Hun er fortsatt åndsriik som få. Hørselen er det litt dårlig med — men ikke værre enn at hun godt kan følge med på møtene — når der tales nogenlunde høyt og klart.

Synet var hun endel plaget med for en par år siden, men Herren hjalp henne så det blev bedre. Håper det fortsatt blir bra.

Misjonen har alltid vært hennes kjæreste gjerning, den våker hun over med moderlig omhu.

Vi ønsker dig hjertelig tillykke med dagen og hilser dig med Salm. 92, 13 flg.

Storsteinnes, Balafjord, 17. januar 1936. X.

Glem ikke levitten.

Det står i 5. Moseb. 12, 19: «Vokt dig at du ikke glemmer levitten, så lenge du lever i ditt land». I samme bok kap. 14, 27 er det samme gjentatt. Det ser ut som det var nødvendig å minne om det gang på gang. Levitten hadde sin tjeneste ved helligdommen og hadde ingen arv eller eiendom i blandt sitt folk. De var uttatt og helliget til Herren og måtte ikke blande sig inn i livets syssel. De skulde utelukkende ta vare på de ting som tilhørte tabernaklet og tjene der. De var helliget d. v. s. adskilt til tjeneste for Gud.

Derfor bestemte også Herren, at de skulde ha til sitt opphold av folket. De fikk tjene av Israels barn og det skulde være til både dem og deres families opphold. Så lenge folket opfylte dette påbud hadde de åndelig og timerlig velsignelse og både folket og levitten var fornøiet.

Misjonærene og predikantene i den nye pakt har meget tilfelles med levitten i den gamle pakt. De har sin tjeneste med ordets forkynnelser og er optatt med denne gjerning. På de mest avsides steder i vårt land og på misjonsfeltene i andre verdensdele finnes de, likesåvel som i byer og tettbebyggede strøk. Herren har også for dem fastsatt denne regel: «at de som forkynner evangeliet, skal leve av evangeliet.» (1 Kor. 9, 14). I Israels forfallsperiode da folket falt fra Gud og lot helligdommen forfalle, glemte de le-

vitene og de måtte begynne å dyrke hver sin mark. (Neh. 13, 10). Før man kunne begynne gudstjenesten måtte levitten på plass og deres underhold skaffes tilveie.

Den menighet eller det samfund som ikke sorger for, at deres predikanter og misjonærer får hvad der tilkommer dem vil absolutt ha tap på det. Ordene gjelder også idag: «Glem ikke levitten». I blandt de frie venner og pinsevennene har predikantene og misjonærene i ganske få tilfeller fast lønn. (Blandt pinsevennene har jo nu de fleste forstandere fast lønn, men ikke evangelistene og misjonærene). Både misjonæren og predikanten reiser uten fast lønn. De er helt avhengig av, at det kommer inn tilstrekkelig med midler til deres eget og familiens underhold. Her er det ofte et vanskelig punkt og her kan mange ting spille inn. De som folk liker kan få riktig god kollekt, men hvis det er noen som de ikke liker, får de mindre. Hvis predikanten er i rett forhold til Gud, får han nok sitt alikevel, men ofte får han lide savn og ha mange bekymringer, som han kunde være spart for. Det er ikke så lett å stå frem frimodig og ha et budskap til en krevende forsamling heller når tankene kretser om ens kjære hjemme. som har det trangt og vanskelig. Tilsist blir det allikevel menigheten der ikke gjorde sin skyldighet, som får den største skaden.

Apollo

er navnet på den ideelle *skokrem* den er lett å pusse, og gir skotoiet en varig *glans*.

Kvitteringer.

Nedennevnte kvitanter for innkommet til misjonær Berger N. Johnsen, Argentina, for 4. kvartal 1935 bedes godsettsfullt inntatt i Misjons-Rosten med det første.

- Restoppgjør fra Skienfj. Kredittb. for tilbakeført check kr. 7.26
- Fra ubenevnt v. A. Ø. Bamle > 20.00
- Fra Vestby pinsemenighet v. Anna Davidsen Bækkeby, Vestby st. > 75.00
- Fra Holmsbo kvf. v. Signe Iversen > 150.00
- Fra K. J. Øvre Blekevei nr. 6, Bergen > 10.00
- Ubenevnt Stensgt. 1, Stavanger > 25.00
- Fra Jø, Hamar > 10.00
- Fra Ingeborg Høyer, Narrestad pr. Arendal > 5.00
- Fra L. & S., Minde st., Bergen > 15.00
- Fra ubenevnt v. A. C. Gabrielsen, Stavanger > 25.00
- Fra en søster i Herren, Holla, Telemark > 10.00
- Fra Ingeborg Kåsa, Folkestad, Bø Telemark > 2.00

Tilsammen kr. 354.26

For ovennevnte beløp takkes og kvitteres i Herrens og misjonær Berger N. Johnsens navn. Gud velsigne alle gaverne for eders gaver og forbønner, lønnen skal ikke utbli. Et velsignet nytt år ønsker jeg alle Misjons-Røstens medarbeidere og lesere.

H. H. Sonstebo, kasserer, Oterholt, Telemark.

Pedersen og Johnsen, China.

- Fortegnelse over innkomne midler til Signe Pedersen og Inga Johnsens misjon, Peping, China i 4. kvartal 1935:
- Misjonen i Skotselv v. Alf Lie kr. 25.00
- B. Hansen, Lillestrøm > 15.00
- A. K. Sanda, Neverdal > 5.00
- Vennene på Tofte, Hurum v. M. Roås > 50.00
- Vennene på Betel, Nøtterø v. M. Kjelner > 40.00
- Oslomisjonen v. Søgård > 60.00
- Misjonen i Skotselv v. Alf Lie > 30.00

hvorfor jeg på søstrenes vegne takker hjerteligst hver enkelt av giverne. Gud velsigne eder! Som dere har sett av M.-R. er søstrene f. t. i Amerika på hjemvei til Norge. Misjonen i Peping bestyres i mellom tiden av misjonær Karen Heyer, og må jeg be vennene ta henne med i bønn for nådens trone og å erindre misjonen med midler og offer når Gud minner dere herom.

Med broderlig hilsen

Th. Wessel, p. t. kasserer.

Schrodermisjonen.

- Fra 1/1—31/12 1935 er innkommet:
- Misjonsmøter i Møllergt. 38 kr. 664.76
- Fru Larsen, Kvinneforeningen, Moss > 300.00
- Nils Horni, Haslum > 298.10
- H. & A. J. til evangelist > 240.00
- Hans Johnsen til evangelist > 253.00
- Ludv Furulund, Eidsvoll > 250.47
- R. Løkingholm > 5.00

Tilsammen kr. 2011.33

hvorfor herved kvitteres med hjertelig takk til hver enkelt giver.

Regnskapet er oppgjort og revidert Ludvig Furulund, Hans Johnsen Nils Horni.

Glemmer vel en kvinne sitt dende barn, så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? — Om enn de glemmer, så glemmer jeg dog ikke dig. Se, i begge mine hender har jeg tegnet dig, dine mure står alltid for mig.

Med broderhilsen

A. Toftner, kasserer, Sofienberggt. 16, Oslo.

Fjelds misjon, China.

- Innkomet til br. Jens Fjelds arbeide i China i 1935:
- Venner i Honningsvåg kr. 115.00
- En br. i Eidsvoll > 50.00
- En br. og str. i Moss > 10.00
- Misjonsøstrene i Skostredet > 30.00
- Venner i Drammen > 15.00
- Br. Pettersen, Ski (> 5.00
- Søsterringen i Volda > 35.00
- Vennene i Svelvik > 55.00
- Austefjordens misjonskvinnelag > 37.00
- Venner i Sander > 30.00
- En br. i Haugesund > 12.00
- En søster > 50.00
- En søster på Espeland > 58.00
- Br. E. B., Volda > 25.00
- Vennene i Misjonshuset, Sarpsborg > 100.00
- Ubenevnt > 53.00
- Til utgifter, veksling og porto > 21.00
- En søster i U. S. A. 1 dollar

Tilsammen kr. 701.00

En hjertelig takk til alle misjonsvennene og hilsen med Agg] 20, 35.

Ski, 18—1—36.

Broderligst

K. Aarmo.

Kvittering.

Fra den Frie Forsamling på avholdslokalet i Askim har undertegnede gjennom br. Gamst mottatt kr. 25.00. Hjertelig takk.

Henrik Ellertsen.

Verden største narr.

Da Kagawa for en tid siden besøkte China, blev han hilset velkommen av en kristen kineser med følgende ord:

Vi samles her som brødre og søstre i Jesus Kristus og når vi idag byder Kagawa velkommen, så er det ikke fordi han er evangelist, skjønt han er en sneget betydlig evangelist, heller ikke fordi han er en stor skribent, hvis bøker er solgt i over en million eksemplarer, heller ikke fordi han er filantrop, skjønt han har 21 forskjellige hjelpeorganisasjoner å varetta, men fordi han er verdens største narr for Jesu skyld (1. Kor. 4, 10).

For det annet byder vi Kagawa velkommen idag, fordi han er en god Kristi etterfølger. Noen av oss preker, men vi deler ikke med de fattige. Han tok til slumkvarterene og delte sitt eget hjem med de fattige, med sådanne som hadde syfilis, tuberkulose og fnat, og han led med dem. Han er en god Kristi etterfølger fordi han ikke alene taler med sin munn, men arbeider med sine hender for de fattige. Når de ingen føde hadde, gav han dem og kunne han ikke det, var han også selv uten mat og det rører våre hjerter. Hvis ikke dere tror på mirakler som berettes om i bøker, så vil dere her med egne blikke se et mirakel for dere. Hvilken lykke kan sammenlignes med denne? Hvis dere vil underkaste dere Herren, som han underkastet seg sin himmelske far, vil I kunne erfare det samme. Vi gir kun ofte Herren 10 prosent, men Kagawa gir 90 prosent og beholder resten til sin egne fornødenheter.

Våre besvarligheter er ikke med Gud, men med oss selv. Vi har ikke overgitt oss selv og alt helt til Gud, vi putter noe i lommen som vi forbeholder oss selv. Men her er en mann, som spiller et høit spill for Gud, og han legger alt på bordet for ham. Om vi vilde gjøre det samme vilde vi erfare en stor glede.

BØKER

Schiboleth.

Den nye utgave av Schiboleth er nu ferdig. Den er virkelig både billig og pen. Mange nye sange er medtatt og flere av dem er blitt til stor velsignelse i blandt Guds folk i den senere tid.

Den er trykt på indiapapir og trykningen er utført av Nationaltrykkeriet, Oslo. Den er både solid og pent innbundet og inneholder 672 sange.

Prisen er også meget rimelig. Den koster kr. 2.50 i grankiol og kr. 4.50 i skinnbind. I partier på minst 10 gis 75 øre rabatt pr. bok.

Bestilles hos: S. Severinsen, Smittestromsveien 19, Drammen.

C. H. Spurgeons

liv og virke

av C. M. Seehuus

kan bestilles i Misjons-Rosten eksp. Prisen er: heftet kr. 1.25. Porto 20 øre.

DE YNGRES SPALTE

Kang Chuang, Ch'ahar, N. China. 27—12—35.

Kjære venner.

I denne glade jubelstid, er mange blitt opmuntret. Flere av de troende var samlet, til tross for urolighetene her omkring.

En del små venner var her også. Blandt dem en pikke, som gråtende skynte sig til den varme oven. Det var dog ikke lenge forenna han blev tatt op og vi fikk et smil.

Det er ikke lenge siden at mine foreldre og jeg var en tur til byen Yen Ch'ing. Der hadde vi en herlig tid. Det kjennes at Jesus banker på hjertedøren. Mine foreldre, en evangelist og jeg besøkte også en landsby syd for Yen Ch'ing. Her er flere kristne. Mens far, mor og evangelisten gikk til de forskjellige hjem, kom der en liten gutt og tok mig i hånden. Han spurte om jeg vilde se hans kusne. «Ja, svarte jeg, og vi fulgte til deres hjem. Den lille fyren gikk inn først og fortalte at jeg var kommet. Min venn kom straks ut og vi blev glade ved gjensynet av hinannen. Hun bad sin mor om å få gå med til byen og det

fikk hun lov til. Vi passerte den lille frose elv. Det var morsomt å gå på den klare is. Så snart vi kom i byen drakk vi te og talte om hvordan Jesus kan fylle oss med sin ånd. Så snakket min venns tante og vi hadde en nestund innen vi brøt op. Litt senere fikk vi besøk av to andre, små venner som blev til aftenmetod.

Neste morgen kom flere av de kjære troende venner, for å hilse oss fra på veien hjem til Kang Chuang.

Igår fulgte en søster mig til hjem i nærheten av misjonen her. Da er på frette unge pikker. Vi blev glad ved å se hinannen, og da de hadde nettop var alene i basel, fikk vi en artig tale om vennen Jesus og bad til ham. De var også glade for den litt ratur som jeg hadde med.

Idag gikk de siste julegjøster her. Nu tenker vi på dere kjære derhjemme, som var med i kampen hele det år, som snart er til ende.

Takk for all oppmuntring og glede i gav oss!

Kjærlig hilsen, eders lille venn,
Lilli Ann Rasmussen.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.

STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavenstgt. 10, Oslo.

HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG O. Ekornes, Jarvelen 11, Lilleaker.

JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT: Gerda Sigveland, Rosenborgstgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Sorliet 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN: Leonore Johnsen, Brårvik pr. Staube.

ASTA THUEN: Edith Olsen, Solheimstgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26, Bergen.

INGER FRELUMSTAD: Silperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

Afrika.

INGRID LØKKEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedstgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN: Ole Krogstad, Soll, Røllingen.

JENS GLITTENBERG: R. Løkingholm, Møsterhamn.

Den Norske Kongemisjon. ALB. M. CHRISTIANSEN: Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN: H. H. Sonstebo, Otterholdt, Bø.

India.

ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Porsgrund.

DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestromsveien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

BORGHILD NORDLI: Dankert Jørgensen, Gunnar Bergve 36, Narvik.

HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

ALFHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedstgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passabæk p. o. Sandvær.

RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydeleken, Kongsborg.

B. og GUNHILD FINSTROM: Fru Gudrun Bernsten, Kviteseld, Telemark.

DAGMAR ENGSTROM: O. Ekornes, Jarvelen 11, Lilleaker.

Finnmark.

DOROTHEA KLEM, BORSELV: Tora Finnevd. Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Breivikbota.

HENRIK EILERTSEN, «Betel», Storsteinnes, Balafjord.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbota.

ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv.

KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Porsangerfjord.

Hjemmeværende misjonærer.

MARTHA KVALVAGNEN: Anna Næsdal, Sydnessmug 6, Bergen.

F. O. SHRØDER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

TOMINE EVENSTAD: Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

PEDER EVENSTAD, Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.

HANSINE NESFOSSEN: Constance Næsdal, Solheimstgt. 40, Bergen.

MARGIT HARALDSEN: Henrik Johansen, Løvenskioldsv. Lilleaker pr. Oslo.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg.

NUMMER

Fra

Til «Misj

Den

evl

har

live

har

Folk he

når jeg h

frelst ved

Har ikke

ikke alle

Nei, Gu

den måtes

gjennom

og trygt

den. Lov

dyrebare

Idag er

til «Kint

og vi me

derlig m

med. Da

støtt og

preg på

dyr, sko

sunavne

av tiden

«Lær

vi kan f

Skjon

meget f

hensyn

så er h

ninger

er, (ute

med) så

dette la

arbeide

I ma

har fol

ke til d

de vild

På en

Hvad

Oft

det er

hedni

burde

folk

vårt

at de

også

ser f

stikk

utar

senn

enn

vare

ger.

U

lius'

«.